

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 195.835 van 8 september 2009
in de zaak A. 75.975/X-7816.**

In zake : Jozef DE SAEDELEIR,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. PIRET,
kantoor houdende te 9200 DENDERMONDE,
Burg. Portmanslaan 35

tegen :

het Vlaamse gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat S. DE WOLF,
kantoor houdende te 9270 LAARNE,
Koffiestraat 41.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef DE SAEDELEIR op 26 september 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 18 juli 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende de verwerping van zijn beroep tegen het besluit van 10 oktober 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij de vergunning is geweigerd voor de regularisatie van het plaatsen van poorten, nis en raam in een gebouw te Lebbeke, Hof ter Varent 5, kadastraal bekend sectie A, nrs. 863/l en 864/r;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoeker;

Gelet op de beschikking van 10 februari 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 maart 2009;

Gehoord het verslag van staatsraad J. VAN NIEUWENHOVE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. PIRET, die verschijnt voor de verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. Rechtspleging.

1.1. Overeenkomstig artikel 21, vijfde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, wordt de laattijdig ingediende memorie van antwoord uit de debatten geweerd.

1.2. Overeenkomstig artikel 21, derde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 en gelet op de laattijdige neerlegging van het administratief dossier worden de door de verzoeker aangevoerde feiten voor bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zouden zijn.

2. De feiten.

2.1. Op 4 mei 1995 (datum van het ontvangstbewijs) vraagt de verzoeker aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lebbeke een stedenbouwkundige vergunning voor de “regularisatie: plaatsen van poorten, nis en raam” aan een gebouw gelegen Hof ter Varent 5 te Lebbeke, kadastraal bekend sectie A, nrs. 863/l en 864/r.

2.2. Met verwijzing naar het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lebbeke op 27 juni 1996 de vergunning.

Het advies van de gemachtigde ambtenaar luidt als volgt:

“ONGUNSTIG. De regularisatie van de poorten werd reeds geweigerd tot in beroep bij de bevoegde Minister (MB 16.7.93). Mijn bestuur heeft reeds het herstel (met dwangsom) gevorderd voor de bevoegde rechtbank (11.2.94).

Het schepencollege heeft op 17.2.94 beslist zich aan te sluiten bij de vordering van de gemachtigde ambtenaar. Volgens de raadsman van de omwonenden zou de rechter het herstel in de vorige staat reeds bevolen hebben.

Er zijn geen nieuwe elementen in het dossier die aanleiding geven om de vroeger ingenomen standpunten te wijzigen.

Het raam boven de poort werd reeds vergund op 10.3.94 mits een licht gewijzigde situering (symmetrisch t.o.v. poort i.p.v. nok). De regularisatie kan het voorwerp zijn van een afzonderlijke aanvraag.

De functie van de nis boven de 2de poort is onduidelijk en kan om deze reden niet geadviseerd worden”.

2.3. Op 10 oktober 1996 beslist de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen tot de weigering van de gevraagde vergunning.

2.4. Op 18 juli 1997 beslist de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening tot de verwerping van het administratief beroep en de weigering van de gevraagde vergunning.

In dit besluit wordt onder meer het volgende overwogen:

“Overwegende dat de aanvraag strekt tot de regularisatie van het plaatsen van twee poorten, een nis en een raam in een magazijn; dat het magazijn gebruikt wordt als opslagplaats voor sanitair en dakwerkmateriaal; dat de linker poort een breedte heeft van 2 m en een hoogte van 2,20 m, en de rechter poort een breedte van 2,96 m en een hoogte van 3,23 m; dat de raamopening boven de linkerpoort een breedte heeft van 1 m en een hoogte van 1,42 m; dat de nis boven de rechterpoort een hoogte heeft van 0,60 m en aan de basis een breedte van 3,23 m; dat voor de raamopening links reeds op 10 maart 1994 een bouwvergunning werd verleend; dat de regularisatie van de poorten reeds werd geweigerd in hoger beroep bij ministerieel besluit van 16 juli 1993; dat de poorten in 1991 zijn geplaatst maar momenteel zijn dichtgemetst”.

3. Ontvankelijkheid.

3.1. Ambtshalve dient te worden onderzocht of de verzoeker doet blijken van het vereiste actueel belang.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoeker de herstelmaatregelen heeft uitgevoerd die door een arrest van het hof van beroep van Gent van 14 november 1996 werden bevolen. Er werd overgegaan tot het dichtmetselen van de poorten waarvoor de verzoeker een regularisatievergunning heeft gevraagd en die door het bestreden besluit werd geweigerd. Het wezen zelf

van een regularisatievergunning veronderstelt de aanwezigheid van een niet-vergunde constructie. Aangezien de poorten inmiddels blijken te zijn dichtgemetseld, moet ambtshalve worden vastgesteld dat de verzoeker niet meer beschikt over het vereiste actueel belang bij de vernietiging van het bestreden besluit.

3.2. In de laatste memorie werpt de verzoeker nog op dat hij zich door de uitvoering van de bevolen herstelmaatregelen niet zomaar heeft neergelegd bij het arrest van het hof van beroep van Gent, maar hierdoor de opgelegde dwangsom van 1.000 frank per dag en de uitvoering door de gemeente heeft willen vermijden. Hij betoogt dat hij zijn beroep wenst te kunnen handhaven, opdat hij de toelating zou kunnen krijgen om de poorten opnieuw te plaatsen. De verhuring van de magazijnen op zijn eigendom is immers een economische noodzaak voor de verzoeker.

3.3. Dat de verzoeker niet kan instemmen met de door het arrest opgelegde herstelmaatregelen en dat hij die naar eigen zeggen enkel heeft uitgevoerd om een dwangsom en de uitvoering door de gemeente te vermijden, doet niets af aan het feit dat geen regularisatievergunning meer kan worden afgeleverd en dat de verzoeker bijgevolg het vereiste actuele belang ontbeert.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht september 2009, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

R. STEVENS.